

Mirjam Bikker

*'House of Cards?
Nee, daar kijk ik niet naar!'*

Het is dinsdag 29 januari 2019, een mooie winterdag. Mirjam Bikker loopt over het Plein in Den Haag naar het Binnenhof. Even verderop worden haar collega's uit de Tweede Kamer opgewacht door journalisten. Komt het kabinet vandaag met een oplossing voor de impasse rond het kinderpardon?

Wie is Mirjam Bikker?

Met haar 36 jaar is Mirjam Bikker een van de jongste leden van de Eerste Kamer. Ze studeerde staats- en bestuursrecht in Utrecht en was zeven jaar gemeenteraadslid in de Domstad. De misstanden in de raam-prostitutie werden mede dankzij haar inzet aangepakt. In 2015 werd ze lid van de Eerste Kamer en nu is zij de lijsttrekker van de ChristenUnie. Mirjam is getrouwd en moeder van drie kinderen. Ze woont in Gouda en is lid van de PKN.

Wie kiest de Eerste Kamer?

De Tweede Kamer heeft 150 leden en de Eerste Kamer 75. De wetten die de Tweede Kamer maakt, worden getoetst door de Eerste Kamer. Deugt het allemaal wel? De leden van de Eerste

Kamer worden niet gekozen door de gewone kiezers, maar door de leden van de Provinciale Staten. Dat noemen we een getrapte verkiezing. De uitslag van de Provinciale Staten-

verkiezingen bepaalt dus de samenstelling van de Eerste Kamer. Elke stem telt dubbel. Het is voor een kabinet belangrijk om ook in de Eerste Kamer een meerderheid te hebben.

De ochtendkranten schrijven in chocoladeletters over een dreigende kabinetscrisis. Het is erop of eronder. De spanning is voelbaar. Toch kan Mirjam ongestoord naar het gebouw van de Eerste Kamer lopen.

Reflectie

Elke dinsdag gaat Mirjam naar Den Haag. Dat is de vergaderdag van de Eerste Kamer. ‘Dit is een parttime baan. Het mooie is dat je daarom op veel meer plekken komt dan het Binnenhof. Dat helpt je om een frisse blik te houden.’ De taak van de Eerste Kamer is het toetsen van de wetten die in de Tweede Kamer worden gemaakt. ‘Ik heb geleerd dat we ons voortdurend moeten afvragen wat de impact van wetten is op de mensen in het land. Hoe pakt een besluit in de praktijk uit? Daarbij let ik vooral op de verliezers. Is dit rechtvaardig, barmhartig?’

Wat missen we als de Eerste Kamer er niet zou zijn? ‘Reflectie en heroverweging.’ Dat is geen overbodige luxe in de hectiek van Den Haag, vindt Mirjam. ‘De Tweede Kamer weet dat alle wetten ook nog door ons in de Eerste Kamer

Mirjam: ‘We gaan als gentlemen met elkaar om en laten elkaar uitpraten’

moeten worden bekeken. Ons oordeel zorgt soms voor een correctie op de waan van de dag. Twee weten meer dan een. Belangrijke beslissingen in je leven neem je ook niet in je eentje. Dan vraag je een paar mensen om met je mee te denken. Dat zorgt voor een bezonnen besluit. En dat is ook de betekenis van de Eerste Kamer. Heel waardevol.’

Opa’s en oma’s

Mirjam stapt het gebouw van de Eerste Kamer binnen. Het is alsof ze in een andere wereld belandt. De tijd heeft hier stilgestaan. Ze begroet de collega’s die de presentielijst tekenen. Het valt op dat de meesten een stuk ouder en grijzer zijn. ‘Er zijn nogal wat collega’s die een imposante carrière achter de rug hebben, maar het gaat niet om het aantal kantjes van je cv. Hier gaat het om de inhoud. We gaan hoffelijk met elkaar om en laten elkaar uitpraten. Nee, ik ben niet te jong. Het zou toch

jammer zijn als alléén de generatie van opa’s en oma’s beslist over de toekomst van Nederland. Ik vind het juist mooi dat we dat samen doen: ouderen en jongeren.’

In de fractiekamer ontmoet Mirjam haar collega’s Roel Kuiper en Peter Ester en fractiemedewerker Pieter Grinwis. De werkdag begint met de fractievergadering. Het kinderpardon komt ook nog even ter sprake, maar er worden niet veel woorden aan vuil gemaakt. ‘Het komt wel goed,’ zegt Roel Kuiper na een telefoontje met Gert-Jan Segers. Het is de relativerende toon die past bij de bezonnenheid van de senatoren. De leden van de Eerste Kamer laten zich niet gek maken en varen hun eigen koers. ‘Er zijn veel series over politiek, zoals House of Cards. Daarin gaat het meer over het spel dan over de idealen. Daar kijk ik niet naar, want daar kun je zomaar

cynisch van worden. Ik heb echt wel door wat er achter de schermen soms gebeurt, maar politiek draait voor mij niet om spelletjes, maar om idealen. Wij hebben een missie. Wij willen hoop brengen,’ benadrukt Mirjam.

Lange adem

Om half twee beginnen de debatten. Mirjam neemt plaats in de groene bankjes. Ze is hier in haar element. ‘Ik ben jurist en vind het leuk om in wetten te duiken. Ik hou van de Grondwet, van de vrijheden die zo beschermd worden.’ Politiek is een zaak van lange adem. ‘In de gemeenteraad van Utrecht heb ik me sterk gemaakt voor de aanpak van mensenhandel: criminelen aanpakken en mensen bevrijden uit de slavernij van de prostitutie. Daar kan ik hier een vervolg aan geven. De wetgeving rond prostitutie en de bestrijding van mensenhandel moet echt verbeterd

‘Ons oordeel zorgt soms voor een correctie op de waan van de dag’

worden. Daar blijf ik me ook in de Eerste Kamer voor inzetten. Het komt er op aan dat je doorzettingsvermogen toont, jaar in jaar uit. Op die manier wil ik dienstbaar zijn.’

Het is misschien wel een kenmerk van de mensen van de ChristenUnie. ‘Wij zullen het altijd opnemen voor mensen in de knel en wij zullen altijd oog hebben voor de schepping. Het verhaal dat ik hier vertel is niet anders dan het verhaal van mijn collega’s op een heleboel andere plekken.’ Dat is goed om te weten voor de buurvrouw van Mirjam. ‘Toen ze hoorde dat ik lijsttrekker werd, reageerde ze heel enthousiast: ‘Wat leuk! Wanneer kan ik op je stemmen?’ Ik moest haar teleurstellen, want de leden van de Eerste Kamer worden niet gekozen door de ‘gewone’ kiezers maar door de leden van de Provinciale Staten.’ De buurvrouw kan met een gerust hart op een collega van Mirjam stemmen.

Geen spelletje

Aan het einde van de dag stapt Mirjam weer op de trein naar Gouda. Het is goed gekomen: honderden kinderen mogen na een lange periode van onzekerheid in Nederland blijven. Daar heeft de ChristenUnie zich sterk voor gemaakt. ‘Wij volgen Jezus en het is onze missie om plekken van hoop te bieden,’ zegt Mirjam. Ze heeft er geen moeite mee dat ze haar werk doet in de schaduw van de Tweede Kamer. ‘Ik vind het een voorrecht om op mijn plek dienstbaar te zijn.’